

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาดังปัญหาในการลงทะเบียนของนักศึกษา และศึกษาถึงสาเหตุของการบอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาของนักศึกษา ซึ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่มาทำการบอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาในภาคเรียนที่ 1/2534 เท่านั้น และจากผลการวิเคราะห์ที่ได้จากบทที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่บอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชา เป็นนักศึกษาหญิงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.4 และเป็นนักศึกษาชายคิดเป็นร้อยละ 19.6
2. นักศึกษาที่บอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาส่วนมากจะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป และชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.8 29.1 และ 6.0 ตามลำดับ
3. นักศึกษาที่บอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาส่วนมากจะเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาเป็นนักศึกษาคณะศิลปการงานและการธนาคารคิดเป็นร้อยละ 33.1
4. นักศึกษาที่บอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชา ส่วนมากจะมีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.49 คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาจะมีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.50-2.99 และ 1.50-1.99 คิดเป็นร้อยละ 25.1 และ 23.2 ตามลำดับ และมีนักศึกษาเป็นส่วนน้อยที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.00-3.49 และ 3.50-4.00 คิดเป็นร้อยละ 7.6 และ 3.2 ตามลำดับ
5. นักศึกษาที่บอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชา ส่วนมากจะเป็นนักศึกษาที่ไม่เคยโอนย้ายสาขาวิชา คิดเป็นร้อยละ 85.8 ในขณะที่นักศึกษาที่เคยโอนย้ายสาขาวิชาซึ่งมีร้อยละ 14.2 นั้นจะเป็นนักศึกษาที่โอนย้ายโดยการสอบเข้าใหม่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.4 และเป็นนักศึกษาที่โอนย้ายโดยการโอนย้ายภายในคิดเป็นร้อยละ 2.8
6. นักศึกษาที่บอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาส่วนมากจะเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนได้ ไม่ครบตามที่ต้องการคิดเป็นร้อยละ 80.2 และที่เหลือจะเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนได้ครบตามที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 19.8
7. นักศึกษาที่มีปัญหาในการลงทะเบียนส่วนมากจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถลงทะเบียนได้ครบตามที่ต้องการ และนักศึกษาจะมาทำการบอกเพิ่มรายวิชามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.1

รองลงมาคือ มาทำการบอกเลิกและบอกเพิ่มรายวิชาคิดเป็นร้อยละ 28.5 จะมีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่บอกเลิกรายวิชาคิดเป็นร้อยละ 1.4 เท่านั้น

8. รายวิชาที่นักศึกษาไม่สามารถลงทะเบียนได้มีมากถึง 94 รายวิชาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาไม่สามารถลงทะเบียนได้มากที่สุดคือ EC 201 (Micro Economics I) คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาคือรายวิชา ST 207 (Statistics II) AM 107 (Foundations of Thai Music) SC 351 (Thai for Business Communication) MK217 (Production) และ MA 102 (General Mathematics I) คิดเป็นร้อยละ 5.8 5.8 5.7 5.4 และ 4.4 ตามลำดับ
9. สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาบอกเลิกรายวิชา มีหลายอย่างด้วยกันซึ่งสามารถเรียงอันดับสาเหตุที่ทำให้บอกเลิกรายวิชาจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

สาเหตุของการบอกเลิก	คิดเป็นร้อยละ
ต้องการย้ายตอน	42.7
เวลาเรียนตรงกับรายวิชาอื่น	20.2
ต้องการยกเลิก-ไม่เรียน	18.5
ต้องการเปลี่ยนรายวิชา	14.1
เวลาสอบตรงกับรายวิชาอื่น	2.8
สอบไม่ผ่านวิชานี้บังคับก่อน	1.7
รวม	100.0

10. สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาบอกเพิ่มรายวิชา เรียงอันดับจากมากไปน้อยมีดังต่อไปนี้

สาเหตุของการบอกเพิ่ม	คิดเป็นร้อยละ
ลงทะเบียนไม่ได้	57.5
ต้องการเรียนเพิ่ม	25.2
ต้องการย้ายตอน	9.5
ลงทะเบียนไม่ครบตามแผนการเรียน	4.0
ต้องการเปลี่ยนรายวิชา	3.8
รวม	100.0

11. นักศึกษาที่บอกเลิกรายวิชาส่วนมากจะตัดสินใจด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ ได้รับคำแนะนำให้บอกเลิกรายวิชาจากอาจารย์ที่ปรึกษาคิดเป็นร้อยละ 42.2

12. นักศึกษาส่วนมากจะตัดสินใจในการบอกเพิ่มรายวิชาด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 52.9 และรองลงมาคือ ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้บอกเพิ่มรายวิชาคิดเป็นร้อยละ 40.8

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงขั้นตอนในการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. ทางมหาวิทยาลัยควรจะประกาศผลการสอบของนักศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา ก่อนที่จะมีการลงทะเบียนในภาคเรียนต่อไป

2. คู่มือการลงทะเบียนในแต่ละภาคเรียนควรจะมีรายละเอียดต่าง ๆ ของแต่ละรายวิชาให้แน่นอน เช่น จำนวนตอน เวลาเรียน และ เวลาสอบฯลฯ และไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขภายหลังจากการลงทะเบียน

3. ควรเปิดรายวิชานั้นฐานในแต่ละภาคเรียนให้มากขึ้นเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

4. ควรจะมีการประกาศรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนได้ และจำนวนเงินที่ต้องชำระ

ในการลงทะเบียน ให้เร็วขึ้นกว่าเดิม

5. ในการขอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาของแต่ละภาคเรียนควรแยกนักศึกษาตามคณะและชั้นปี เพื่อลดความแออัดของจำนวนนักศึกษาที่จะมาขอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชาในวันแรก ๆ

6. ใบขอกเลิก-บอกเพิ่มรายวิชา 1 ใบควรจะใช้ได้กับหลาย ๆ รายวิชา และควรแจกฟรี

PAYAP UNIVERSITY